

Overformynderierne til kommunale Indretninger, saa forekommer der mig kun at være een Bei at gaae, den nemlig: at Staten overtager Garantien for de Umyndiges Midler. Skeer dette, anseer jeg det ikke for nødvendigt, at der eksisterer nogen Reservecfond. Den Risiko, som Staten vil overtage, er efter min Overbeviisning kun ringe, naar man ved Udlaanet af Midlerne iagttager alle Forsigtighedsregler. Men selv om den var større, saa kunde Staten efter min Formening ikke slyde den Pligt fra sig, som den har ligeoverfor de Umyndige. Naar Staten forpligter de Umyndige til paa en bestemt Maade at anbringe deres Midler, saa forekommer det mig ogsaa, at Staten har den Forpligtelse at sikke dem mod eventuelle Tab. Jeg skal endnu kun gjøre et Par Bemærkninger. Jeg seer, at det er forslaaet at tillade, at mindre Capitaler kunne indsættes til Forrentning i Nationalbanken, i Privatbanken og i Sparekasserne. Jeg seer ikke, hvorfor man har undtaget Kjøbenhavns private Raanebank, som er funderet med $\frac{1}{2}$ Million (N. S. age: En heel Million), ja maastee med en heel Million og vistnok afgiver fuldkommen Garanti for saadanne Midler. Det er bestemt, at Contoirerne for Sjællands Vedkommende skulle være i Aalborg, Aarhus og Veile. Det forekommer mig, at man her er ubillig mod Bestyrelsen, som saaledes ikke faaer noget Contoir, og jeg mener derfor, at af de 3 Contoirer burde det ene oprettes paa Bestyrelsen. Endnu skal jeg blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Reservecfonden, navnlig til den i Udcastet indeholdte Bestemmelse, ifølge hvilken man agter at benytte nogle Midler, som indestaae i Helsingørs Overformynderi. Det forekommer mig nemlig mindre billigt at anbringe en Capital, der er tilveiebragt i en enkelt Vh, til Bedste for det Hele.

Justitsministeren: Ved Forelæggelsen af nærværende Lovudkast har jeg tilladt mig at berøre, at jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet finde den i samme foreslaaede Ordning ganske overensstemmende med, hvad jeg anseer for at være det Rigtige og Rette. Jeg kan nemlig ikke troe, at Oprettelsen af 5 Overformynderier er ganske hensigtsmæssig; thi det

leder til femdobbel Arbeide og til ringe aflagte Embeder i Forhold til de Forretninger og det Ansvar, som dermed er forbundet. Fremdeles sammenhøbes derved de Functioner, som man har sat megen Pris paa at adstille ved Fordeling imellem de forskjellige Bestillingsmænd ved Kjøbenhavns Overformynderi, og endelig vil Controlen og Revisionen blive meget vanskelig, naar Overformynderivirksomheden skal henlægges til forskjellige Steder. Naar jeg desuagtet har forelagt dette af min Forgænger affattede Lovudkast, har det været foranlediget ved de Betæneligheder, som jeg nødvendig maatte nære ved at sætte min Anstuelse med Hensyn til dette Forholds Ordning over en saa langt kyndigere Forgængers, ligesom jeg ogsaa venter og haaber, at Behandlingen her i Thinget vil lede til bestemte Oplysninger om, hvorvidt mine Tvivl have været grundede eller ikke. Det, som har fremkaldt Planen med de fem Overformynderier, er et Hensyn, som forekommer mig at ligge udenfor det egentlige Formaal, som er en god og sikker Bestyrelse af alle Umyndiges og dermed i Klasse staaende Personers Midler. Man har nemlig efter min Formening taget for meget Hensyn til Creditforholdene og har villet sprede Afgangten til Aaan over hele Landet. Dette er et Hensyn, som forekommer mig at være Sagen temmelig fremmed, og som ikke burde indtage en fremherstende Plads ved dens Ordning. Allernønsteligst vilde det vel være, om Overformynderierne kunde indskrænkes til et eneste, inclusive det for Kjøbenhavn, saaledes at Overformynderivæsenet udenfor Kjøbenhavn kun midlertidig blev det Kjøbenhavnske sibeordnet, indtil en Sammensmeltning kunde opnaaes. En væsentlig Understøttelse for denne Tankegang har jeg fundet i det Lovforslag, som i forrige Samling blev vedtaget i Landstinget; her i Thinget kom Sagen, som bekendt, kun til 1ste Behandling og til Affattelsen af en Udvalgsbetænkning. I ethvert Fald vilde jeg efter min personlige Overbeviisning ansee det for ønskeligt, at man indskrænkede sig til at have i det Hele to Overformynderier. Jeg kan nemlig tænke mig, at man i Sjælland er noget ængstelig for en altsfor stor Centralisation, og at man derfor, hvormegen Vægt man nu ellers